

FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT

JÁN MAZÁK

föredraget den 15 september 2011¹

I — Inledning

1. Förevarande begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 32 i protokoll 1 till bilaga V till partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillhavsområdet (nedan kallade AVS-staterna), å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, undertecknat i Cotonou den 23 juni 2000 (nedan kallat avtalet)², rörande verifiering av ursprungsintyg för varor med ursprung i en AVS-stat och bestämmelserna om berättigade förväntningar i artikel 220.2 b i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (nedan kallad tullkodexen).³

1 — Originalspråk: engelska.

2 — EGT L 317, 2000, s. 3. Avtalet godkändes på unionens vägnar genom rådets beslut 2003/159/EG av den 19 december 2002 och trädde i kraft den 1 april 2003.

3 — EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4, i dess, vid tidpunkten för omständigheterna i målet, gällande lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2700/2000 av den 16 november 2000 om ändring av rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 311, s. 17).

II — Tillämpliga bestämmelser

2. Enligt avtalet ska vissa produkter, bland annat textilier med ursprung i AVS-staterna, under en förberedande period importeras till gemenskapen utan tullar eller avgifter med motsvarande verkan.⁴

3. Protokoll 1 till bilaga V till avtalet behandlar definitionen av begreppet "ursprungsprodukter" och metoder för administrativt samarbete. I artikel 2 i nämnda protokoll⁵ föreskrivs följande:

"1. Vid tillämpningen av bestämmelserna om handelssamarbete i bilaga J skall följande produkter anses ha ursprung i AVS-staterna:

a) Produkter som helt framställts i AVS-staterna enligt artikel 3 i detta protokoll.

4 — Se artikel 1 i bilaga V till avtalet.

5 — Som återfinns i avdelning II i protokoll 1 till bilaga V till avtalet, som har rubriken "Definition av begreppet 'ursprungsprodukter'".

b) Produkter som framställts i AVS-stater-
na och som innehåller material som inte
helt framställts där, om detta material
har genomgått tillräcklig bearbetning el-
ler behandling i AVS-staterna enligt arti-
kel 4 i detta protokoll ...”

exportörens ansvar, av dennes befullmäkti-
gade ombud.

...

4. I artikel 14 i protokoll 1 till bilaga V till av-
talet⁶ föreskrivs följande:

3. En exportör som ansöker om ett varucer-
tifikat EUR.1 skall vara beredd att när som
helst på begäran av tullmyndigheterna i den
exporterande AVS-stat där varucertifikatet
EUR.1 utfärdas, uppvisa alla relevanta hand-
lingar som styrker att de berörda produkterna
har ursprungsstatus samt att övriga villkor i
detta protokoll är uppfyllda.

”Produkter med ursprung i AVS-staterna som
importeras till gemenskapen skall omfattas av
Bilaga V, förutsatt att det uppvisas

...”

a) ett varucertifikat EUR.1 ...”

6. I artikel 28 i protokoll 1 till bilaga V till
avtalet, som har rubriken ”Bevarande av ur-
sprungsintyg och styrkande handlingar”, före-
skrivs följande:

5. I artikel 15 i protokoll 1 till bilaga V till
avtalet, som har rubriken ”Förfarande för ut-
färdande av varucertifikat EUR.1”, föreskrivs
följande:

”1. En exportör som ansöker om ett varucer-
tifikat EUR.1 skall under minst tre år bevara
de handlingar som avses i artikel 15.3.”

7. I artikel 32 i protokoll 1 till bilaga V till
avtalet,⁷ som har rubriken ”Kontroll av ur-
sprungsintyg”, föreskrivs följande:

”1. Varucertifikat EUR.1 skall utfärdas av
tullmyndigheterna i det exporterande landet
på skriftlig ansökan av exportören eller, på

”1. Efterkontroll av ursprungsintyg skall
göras stickprovvis eller när importlandets

6 — Som återfinns i avdelning IV i protokoll 1 till bilaga V till
avtalet, som har rubriken ”Ursprungsintyg”.

7 — Som återfinns i avdelning V i protokoll 1 till bilaga V till
avtalet.

tullmyndigheter har rimliga tvivel beträffande handlingarnas äkthet, de berörda produkternas ursprungsstatus eller uppfyllandet av övriga villkor i detta protokoll.

med ursprung i AVS-staterna eller något av de länder som avses i artikel 6 och uppfyller övriga villkor i detta protokoll.

...

2. Vid tillämpning av punkt 1 skall importlandets tullmyndigheter återsända varucertifikat EUR.1 och fakturan, om den lämnats in, eller fakturadeklarationen eller en kopia av dessa handlingar till det exporterande landets tullmyndigheter och vid behov ange skälen för undersökningen. Till stöd för begäran om kontroll skall de tillhandahålla alla de erhållna handlingar och upplysningar som tyder på att uppgifterna i ursprungsintyget inte är riktiga.

7. När kontrollförfarandet eller någon annan tillgänglig uppgift tycks tyda på att bestämmelserna i detta protokoll överträds skall AVS-staten på eget initiativ eller på begäran av gemenskapen genomföra nödvändiga undersökningar eller se till att sådana undersökningar genomförs snarast möjligt för att överträdelserna skall kunna identifieras och förhindras. Den berörda AVS-staten får i detta syfte erbjuda gemenskapen att delta i undersökningarna.”

3. Kontrollen skall göras av exportlandets tullmyndigheter. För kontrollen skall de ha rätt att begära alla slags underlag och att göra alla slags kontroller av exportörens räkenskaper eller varje annan kontroll som de anser lämplig.

8. I artikel 220 i tullkodexen föreskrivs följande:

...

5. De tullmyndigheter som begärt kontrollen skall så snart som möjligt underrättas om resultatet av denna. Detta resultat måste klart utvisa om handlingarna är äkta och om de berörda produkterna kan anses vara produkter

”1. Om ett tullbelopp som härrör från en tullskuld inte har bokförts enligt artiklarna 218 och 219 eller har bokförts med ett lägre belopp än det belopp som skulden lagligen uppgår till, skall det belopp som skall utkrävas eller återstår att kräva bokföras inom två dagar efter det att myndigheterna blivit medvetna om situationen och har möjlighet att beräkna vad beloppet lagligen uppgår till samt fastställa vem som är gäldenär (bokföring i efterhand). Denna tidsfrist kan förlängas enligt artikel 219.

2. Förutom i de fall som avses i artikel 217.1 andra och tredje styckena, skall bokföring i efterhand inte ske i följande fall:

a) ...

b) Det tullbelopp som enligt lag skall erläggas har inte bokförts på grund av ett misstag från tullmyndigheternas sida och gäldenären kunde inte rimligen ha upptäckt detta, eftersom denne för sin del handlat i god tro och följt bestämmelserna i den gällande lagstiftningen i fråga om tulldeklarationen.

Om en vara erhåller förmånsbehandling på grundval av ett system för administrativt samarbete mellan tullmyndigheter som omfattar myndigheter i tredje land, skall ett ursprungsintyg som utfärdats av dessa myndigheter, om det skulle visa sig vara felaktigt, betraktas som ett misstag som inte rimligen kunde ha upptäckts på det sätt som avses i första stycket.

Utfärdande av ett felaktigt ursprungsintyg skall emellertid inte anses utgöra ett misstag när det grundar sig på felaktiga uppgifter från exportören, utom t.ex. i sådana fall då det är uppenbart att de utfärdande myndigheterna var eller borde ha varit medvetna om att varorna inte uppfyllde villkoren för förmånsbehandling.

Gäldenären kan åberopa god tro om han kan visa att han under den period då den berörda kommersiella verksamheten pågick visade vederbörlig aktsamhet för att förvissa sig om att samtliga villkor för förmånsbehandling var uppfyllda.

Gäldenären kan dock inte åberopa god tro när kommissionen i *Europeiska unionens officiella tidning* har offentliggjort ett yttrande om att det finns välgrundade tvivel om huruvida det land som omfattas av förmånsordningen tillämpar denna korrekt.

c) De bestämmelser som antagits enligt kommittéförfarandet befriar tullmyndigheterna från bokföring i efterhand av tullbelopp som underskrider ett visst belopp.”

III — Tvisten i målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

9. Afasia Knits Deutschland GmbH (nedan kallat Afasia) tillhör en koncern med huvudkontor i Hongkong, som har startat företag på Jamaica vilka tillverkar textilier av material från Folkrepubliken Kina (nedan kallad Kina) som exporteras till unionen. År 2002 köpte Afasia flera försändelser med textilier från ett av dessa jamaicanska företag, nämligen ARH

Enterprises Ltd (nedan kallat ARH). Afasia införde textilierna till fri omsättning i unionen, deklarerade Jamaica som ursprungsstat och lämnade in motsvarande varucertifikat EUR.1 med "nolltullsats" enligt avtalet.

10. Enligt begäran om förhandsavgörande kontrollerade kommissionen (Europeiska byrån för bedrägeribekämpning, nedan kallad OLAF), på grund av misstankar om oegentligheter, i samband med en inspektion som genomfördes på Jamaica i mars 2005, samtliga varucertifikat som ställts ut mellan åren 2002 och 2004. I detta sammanhang fastställde OLAF att de jamaicanska exportörerna (bland andra ARH) hade åsidosatt bestämmelserna i avtalet, eftersom de exporterade produkterna inte uteslutande hade tillverkats av garn från Kina, i enlighet med villkoren avseende ursprung. De flesta, eller samtliga, varor som hade exporterats till unionen hade antingen tillverkats av färdiga virkade eller stickade delar från Kina eller utgjorde återexport av färdiga textilier från Kina. Med hänsyn till att en mindre mängd garn hade levererats från Kina är det visserligen möjligt att en del av de varor som exporterats till unionen kan ha varit tillverkade av dessa garn, men exportörerna har inte kunnat styrka den exakta mängd produkter som tillverkats på detta sätt. Enligt kommissionen har de jamaicanska exportörerna, i sina ansökningar om utfärdande av varucertifikat EUR.1, lämnat oriktiga uppgifter avseende ursprunget för de varor som exporterats till unionen, vilket de jamaicanska myndigheterna har haft svårt att upptäcka på grund av det professionella sätt på vilket varornas ursprung har dolts. De

jamaicanska tullmyndigheterna har av denna anledning dragit slutsatsen att de varucertifikat som utfärdats visserligen var äkta, men att de var felaktiga vad avser varornas ursprung och följaktligen ogiltiga. Från den undersökande gruppen har det emellertid bekräftats att nämnda myndigheter har handlat i god tro och med tillbörlig omsorg.

11. Den 23 mars 2005 utfärdades ett protokoll avseende de fastställelser som gjorts vid inspektionen samt de slutsatser som dragits, vilket undertecknades av medlemmarna i undersökningsgruppen samt den ständige sekreteraren vid ministeriet för utrikesfrågor och utrikes handel i egenskap av representant för den jamaicanska regeringen.

12. Hauptzollamt Hamburg-Hafen utkrävde den tull som utgick på de importerade varorna.

13. Efter att utan framgång ha begärt omprövning hos tullmyndigheterna överklagade Afasia tullbeslutet till Finanzgericht Hamburg som upphävde det och slog fast att ogiltigförklaringen av de varucertifikat som hade framlagts för importsändningarna inte var giltig. Finanzgericht Hamburg ansåg att de ifrågasatta varucertifikaten inte kunde anses

vara ogiltiga, eftersom resultatet av efterkontrollen inte, vilket krävs enligt artikel 32 i protokoll 1, baserade sig på en begäran som riktades till de jamaicanska tullmyndigheterna och på deras utredning, utan på unionsinspektionens (OLAF) utredningar. Enligt Finanzgericht Hamburg hade rapporten av den 23 mars 2005 upprättats på papper försett med kommissionens brevhuvud och rubricerats ”Slutsatser från inspektionen”. Sålunda var det inte fråga om den jamaicanska regeringens slutsatser, även om protokollet också hade undertecknats av en tjänsteman från ministeriet för utrikesfrågor och utrikes handel.

14. Den hänskjutande domstolen anser däremot att efterkontrollen av de varucertifikat som hade utfärdats på Jamaica, och resultatet av den, var förenliga med artikel 32 i protokoll 1 till bilaga V till avtalet. Det exporterande landet kan på eget initiativ eller på begäran av unionen genomföra undersökningar för att fastställa huruvida bestämmelserna i protokoll 1 har iakttagits (artikel 32.7 i protokoll 1). En sådan begäran kan även framställas av kommissionen (OLAF). OLAF genomförde unionsinspektionen på Jamaica på inbjudan av det jamaicanska ministeriet för utrikesfrågor och utrikes handel i samband med administrativt och utredningstekniskt samarbete för att samordna utredningar som påbörjats i nio medlemsstater på grund av oegentligheter. Den omständigheten att utredningen i huvudsak genomfördes av kommissionen (OLAF) och att de jamaicanska tullmyndigheterna enbart biträdde talar enligt nämnda domstol inte heller mot att de jamaicanska

myndigheterna har ogiltigförklarat de aktuella varucertifikaten EUR. 1 på ett verksamt sätt.

15. För det fall varucertifikaten EUR.1 förklaras ogiltiga på grundval av efterkontrollen i enlighet med protokoll 1 till bilaga V till avtalet, har den hänskjutande domstolen gjort gällande att förutsättningarna i artikel 220.1 i tullkodexen är uppfyllda och att det, i motsats till vad Finanzgericht Hamburg funnit, är tveksamt huruvida Afasia kan åberopa skyddet för berättigade förväntningar enligt artikel 220.2 b i tullkodexen. Finanzgericht Hamburg har anfört att resultatet av efterkontrollen inte hänför sig till konkreta varucertifikat och följaktligen inte till de certifikat som meddelades för Afasias import, eftersom en viss, om än liten, mängd kinesiskt garn har använts vid tillverkning på Jamaica, vilket innebär att det åtminstone är möjligt att de varor som Afasia har importerat uppfyllde villkoren avseende ursprung.

16. Vidare har den hänskjutande domstolen anfört att underrättens bedömning – enligt vilken Afasia i vart fall skulle kunna åberopa skyddet för berättigade förväntningar enligt

artikel 220.2 b i tullkodexen, eftersom det inte av resultatet av kontrollen kan utläsas att de felaktiga varucertifikaten hade utställts på grundval av felaktiga uppgifter från exportören – är baserad på en tvivelaktig tolkning av unionsrätten.

17. Det var mot bakgrund av dessa omständigheter som Bundesfinanzhof den 29 juni 2010 beslutade att vilandeförklara målet och ställa följande tolkningsfrågor till domstolen:

”1. Är det förenligt med artikel 32 i protokoll 1, avseende definitionen av begreppet 'ursprungsprodukter' och metoder för administrativt samarbete [som har bilagts bilaga V], till partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet, å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, när Europeiska kommissionen i praktiken på eget initiativ, om än med stöd av de lokala myndigheterna, genomför en efterkontroll av de ursprungsintyg som utfärdats i exportlandet, och är det fråga om ett kontrollresultat i den mening som avses i denna bestämmelse när det resultat som kommissionen på detta sätt kommer fram till nedtecknas i ett protokoll som även undertecknats av en representant från exportlandets regering?

2. För det fall den första frågan besvaras jakande, kan gäldenären, i en situation som den som är i fråga i målet vid den nationella domstolen – där exportlandet har ogiltigförklarat intyg om ursprung som medger förmånsbehandling vilka utfärdats under en bestämd tidsperiod, på grund av att varornas ursprung inte har kunnat bekräftas i samband med en efterkontroll, trots att det inte kunde utslutas att en del av exportvarorna uppfyllde ursprungsvillkoren – åberopa skyddet för berättigade förväntningar enligt det andra och tredje stycket i artikel 220.2 b i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, genom att hävda att förmånsintygen i ett sådant fall kan ha varit riktiga och därför hade utfärdats på grundval av riktiga uppgifter från exportören?”

IV — Förfarandet vid domstolen

18. Skriftliga yttranden har inkommit från Afasia, den italienska och den tjeckiska regeringen samt kommissionen. Afasia och kommissionen yttrade sig muntligen vid förhandlingen den 7 juli 2011.

V — Bedömning

ogiltigförklaringen av varucertifikaten EUR.1 avseende dessa textilier var lagenliga.

A — Den första frågan

19. Det centrala i den hänskjutande domstolens första fråga är vilken roll kommissionen/Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) hade i efterkontrollen av ursprungsintygen för de textilier som är i fråga i målet vid den nationella domstolen och huruvida rapporten eller protokollet av den 23 mars 2005 från kommissionens inspektion⁸ på Jamaica, som upprättats på papper försett med kommissionens/Europeiska byråns för bedrägeribekämpning (OLAF) brevhuvud och under-tecknats såväl av den ständige sekreteraren vid ministeriet för utrikesfrågor och utrikes handel på den jamaicanska regeringens vägnar som av flera andra parter för kommissionen/Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) och medlemsstaterna (nedan kallat protokollet), uppfyllde kraven i artikel 32 i protokoll 1 till bilaga V till avtalet. Det framgår av beslutet om hänskjutande och handlingarna i målet att det är tveksamt om efterkontrollen av ursprungsintygen för försändelserna av de aktuella textilierna och

20. I enlighet med avtalet medges förmånsbehandling för textilier med ursprung på Jamaica och dessa är således befriade från tull vid import till unionen, förutsatt att bland annat ett varucertifikat EUR.1 uppvisas.⁹ Protokoll 1 till bilaga V till avtalet innehåller en definition av begreppet ”ursprungsprodukter” och upprättar ett system för administrativt samarbete mellan bland annat unionen och dess medlemsstater samt AVS-staterna. Nämda system bygger på en fördelning av arbetsuppgifterna samt ömsesidigt förtroende mellan myndigheterna i den berörda medlemsstaten och myndigheterna i AVS-staten i fråga.¹⁰

21. I enlighet med artikel 15 i protokoll 1 till bilaga V till avtalet ankom det på de jamaicanska myndigheterna att utfärda varucertifikat EUR.1 och att kontrollera de aktuella textiliernas ursprung. Myndigheterna i importmedlemsstaten måste erkänna giltigheten av varucertifikatet EUR.1 som intygar textiliernas jamaicanska ursprung.¹¹ Vidare

8 — Det bör anmärkas att sådana inspektioner inte är ovanliga. Se exempelvis dom av den 14 maj 1996 i de förenade målen C-153/94 och C-204/94, Faroe Seafood m.fl. (REG 1996, s. I-2465), punkt 16, av den 17 juli 1997 i mål C-97/95, Pascoal & Filhos (REG 1997, s. I-4209), punkt 15 och följande punkter och av den 1 juli 2010 i mål C-442/08, kommissionen mot Tyskland (REU 2010, s. 6457), punkt 30.

9 — Se artikel 14 i protokoll 1 till bilaga V till avtalet.

10 — Se, analogt, domen i målet kommissionen mot Tyskland (ovan fotnot 8) punkt 70, och dom av den 9 februari 2006 i de förenade målen C-23/04-C-25/04, Sfakianakis (REG 2006, s. I-1265), punkt 21.

11 — Se, analogt, domen i målet kommissionen mot Tyskland (ovan fotnot 8), punkt 73, och domen i målet Sfakianakis (ovan fotnot 10), punkt 37.

är det myndigheterna på Jamaica som, enligt artikel 32 i protokoll 1 till bilaga V till avtalet, i efterhand ska kontrollera om ursprungsreglerna har iakttagits. Myndigheterna i den importerande medlemsstaten måste också acceptera de bedömningar som de jamaicanska myndigheterna gjort vid en kontroll i efterhand.¹² Det framgår således att det, enligt protokoll 1 till bilaga V i avtalet, är myndigheterna i den exporterande AVS-staten, snarare än kommissionen eller de importerande medlemsstaterna, som har de bästa förutsättningarna att direkt kontrollera de omständigheter som avgör de ifrågakvarande produkternas ursprung.¹³

de berörda produkterna kan anses vara produkter med ursprung i AVS-staterna.

22. I enlighet med artikel 32.1 i protokoll 1 till bilaga V till avtalet ska efterkontroll av ursprungsintyg göras stickprovvis eller när importlandets tullmyndigheter har rimliga tvivel beträffande, bland annat, produkternas ursprungsstatus. Vidare ska, enligt artikel 32.5 i samma protokoll, de tullmyndigheter som begärt kontrollen så snart som möjligt underrättas om resultatet. Detta resultat måste klart utvisa om handlingarna är äkta och om

23. I artikel 32.7 i protokoll 1 till bilaga V till avtalet föreskrivs en ytterligare process för att identifiera och förhindra överträdelser av protokollet. Undersökningar kan enligt artikel 32.7 genomföras på grundval av tillgänglig information som tycks tyda på att bestämmelserna i nämnda protokoll överträds.¹⁴ Vidare framgår det av artikel 32.7 att AVS-staten har rätt att själv genomföra undersökningar eller se till att undersökningar genomförs på dess vägnar för att överträdelserna ska kunna identifieras och förhindras. Dessutom får AVS-staten, enligt samma bestämmelse, erbjuda unionen att delta i undersökningarna.

24. Artikel 32.7 i protokoll 1 till bilaga V till avtalet innehåller inte någon bestämmelse om hur resultatet av de undersökningar som genomförts enligt bestämmelsen ska

12 — Se, analogt, domen i målet kommissionen mot Tyskland (ovan fotnot 8), punkt 73.

13 — Se, analogt, domen i målet kommissionen mot Tyskland (ovan fotnot 8), punkt 71.

14 — Således stöds undersökningarna inte alltid på efterkontroller som genomförs stickprovvis eller på begäran av tullmyndigheterna i en importerande stat.

presenteras för att binda myndigheterna i importmedlemsstaten. Jag anser därför att det under dessa förhållanden inte krävs någon särskild form för att myndigheterna i importmedlemsstaten ska kunna inleda ett förfarande för att utkräva importtullar.¹⁵ Den omständigheten att det inte finns några särskilda formkrav innebär dock inte att resultaten inte måste uppfylla vissa minimikrav för att binda myndigheterna i den importerande medlemsstaten. Även om det i artikel 32.5 i protokoll 1 inte föreskrivs någon särskild form för hur de tullmyndigheter som begärt en kontroll enligt artikeln ska underrättas om resultatet av undersökningarna, måste resultatet, bland annat, klart utvisa huruvida produkterna i fråga kan anses utgöra produkter med ursprung i en AVS-stat. Enligt min uppfattning ska artikel 32.7 tolkas så att den, till förmån för rättssäkerheten och ömsesidigt samarbete, föreskriver en motsvarande skyldighet att vara tydlig.¹⁶

25. Enligt min uppfattning kan myndigheterna i en importerande medlemsstat endast utkräva tullar med stöd av undersökningar som en annan tredje part än myndigheterna i en AVS-stat har genomfört i enlighet med artikel 32.7 i protokoll 1 till bilaga V till avtalet, om resultatet av undersökningarna klart utvisar att produkterna i fråga inte kan anses utgöra produkter med ursprung i AVS-staten och att nämnda stat klart och tydligt skriftligen har angett att den antagit resultatet som sitt eget. Den skriftliga bekräftelsen eller intygandet bör, enligt min uppfattning, ha daterats och undertecknats på AVS-statens vägnar.

26. Med avseende på situationen i det nationella målet, anser jag att det enligt bestämmelserna i artikel 32.7 i protokoll 1 till bilaga V till avtalet saknar betydelse om kommissionen/OLAF i praktiken självmant genomförde efterkontrollen av ursprungsintryg på Jamaica, om än med stöd från myndigheterna i den staten, förutsatt att det var Jamaica som såg till att kommissionen/OLAF genomförde undersökningarna i fråga och att staten antog resultatet av undersökningarna som sitt eget.

15 — Se, analogt, domen i målet *Pascoal & Filhos* (ovan fotnot 8). I nämnda mål fann domstolen att ett meddelande som myndigheterna i exportstaten, efter en kontroll i efterhand av ett varucertifikat EUR.1, hade sänt till myndigheterna i importstaten, i vilket de förstnämnda myndigheterna begränsade sig till att konstatera att certifikatet i fråga hade utfärdats på ett otillbörligt sätt och därför måste ogiltigförklaras, utan att ange skälen till en sådan ogiltigförklaring, skulle kvalificeras som "resultat av en kontroll" i den mening som avsågs i den lagstiftning som var relevant i målet och att myndigheterna i importstaten hade rätt att med stöd av endast ett sådant meddelande inleda ett förfarande för att driva in tullar som inte hade uppburits, utan att försöka fastställa de importerade varornas verkliga ursprung.

16 — Se även domen i målet *kommissionen mot Tyskland* (ovan fotnot 8), punkt 78. I nämnda mål konstaterade domstolen att de ungerska myndigheterna, efter det att de hade slutfört den efterkontroll som hade efterfrågats av vissa medlemsstater och kommissionen, *tydligt hade angett* i sin skrivelse av den 26 maj 1998 att ursprungsreglerna hade åsidosatts avseende de fordon som importerades till Tyskland och som förekom i de bilagda handlingarna och datafilerna. De ungerska myndigheterna gav således *myndigheterna i importstaten tillräckliga upplysningar för att kunna konstatera att de ifrågakvarande certifikaten hade återkallats* (min kursivering).

27. Enligt protokollet genomförde OLAF ett kontrollbesök på Jamaica med de lokala myndigheternas stöd inom ramen för administrativt samarbete "på inbjudan av det jamaicanska ministeriet för utrikesfrågor och

utrikes handel”, ”i avsikt att kontrollera relevanta exportier från Jamaica till gemenskapen”. I protokollet anges att det jamaicanska ”ministeriet för utrikesfrågor och utrikes handel, tullmyndigheten, handelskammaren och JAMPRO (Jamaica Promotion Corporation)” till fullo samarbetade vid genomförandet av kontrollåtgärderna i enlighet med protokoll 1 i Cotonouavtalet”. Vidare ”deltog representanter för ministeriet för utrikesfrågor och utrikes handel samt för relevanta myndigheter i frizoner i gemenskapens grupp vid besök på företagens anläggningar. Dessutom anges i protokollet att slutsatserna från dessa kontroller hade dragits av representanter för den jamaicanska regeringen och OLAF. Det bör också understrykas att protokollet, förutom att presentera de ”gemensamma kontroller”¹⁷ och gemensamma slutsatser som dragits därav, också anger att ”[m]ed avseende på de försändelser som är i fråga i dessa undersökningar drar den jamaicanska tullmyndigheten därför slutsatsen att de varucertifikat EUR.1 som utfärdats mellan 1 januari 2002 och dagens datum är äkta, men ändå felaktiga med avseende på ursprunget för produkterna i fråga, och därför ogiltiga”.

28. Det framgår således av protokollet, med förbehåll för den nationella domstolens prövning, att Jamaica såg till att OLAF genomförde undersökningarna i fråga och

att de jamaicanska myndigheterna i viss utsträckning deltog i dessa utredningar och i slutändan till fullo antog resultatet från undersökningarna som sitt eget. Dessutom, med förbehåll för den nationella domstolens prövning, synes myndigheterna på Jamaica tydligt ha angett att när det gäller de försändelser av textilier som är i fråga i det nationella målet, var de varucertifikat EUR.1 som utfärdades mellan den 1 januari 2002 och den 23 mars 2005 ogiltiga.

29. Protokollet har undertecknats av den ständige sekreteraren vid ministeriet för utrikesfrågor och utrikes handel på den jamaicanska regeringens vägnar. Det faktum att protokollet också har undertecknats av flera andra parter för kommissionen/Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF) och medlemsstaterna och har upprättats på papper försett med kommissionens/Europeiska byråns för bedrägeribekämpning (OLAF) brevhuvud förringar eller undergräver inte, enligt min uppfattning, på något sätt den auktoritet som underskriften av den ständige sekreteraren vid ministeriet för utrikesfrågor och utrikes handel på den jamaicanska regeringens vägnar har.

30. Det bör noteras att Afasia också har gjort gällande att den ständige sekreteraren vid ministeriet för utrikesfrågor och utrikes handel hade handlat utanför sitt lagliga

17 — Begreppet användes i protokollet.

kompetensområde (*ultra vires*) enligt jamaicansk rätt.¹⁸ Det finns inget i beslutet om hänskjutande som tyder på att den ständige sekreteraren vid ministeriet för utrikesfrågor och utrikes handel hade handlat utanför sitt lagliga kompetensområde och inte var behörig att binda Jamaica vid protokollets innehåll. Dessutom, mot bakgrund av att artikel 32.7 i protokoll 1 till bilaga V till avtalet inte hänvisar till någon särskild myndighet eller något särskilt organ, utan endast hänvisar till AVS-staten, ska frågan om vilken statlig myndighet eller vilket statligt organ som kan binda en AVS-stat enligt bestämmelsen avgöras enligt lagstiftningen i den staten och inte enligt unionsrätten.¹⁹ När tullmyndigheterna i en medlemsstat utkräver tull med stöd av en handling som har undertecknats av en person som utåt sett är behörig att binda AVS-staten, och myndigheterna vid tidpunkten inte kände till att denna person hade handlat utanför sitt lagliga kompetensområde (*ultra vires*), är utkrävandet, enligt min uppfattning, giltigt enligt unionsrätten. Eventuell gottgörelse för sådana handlingar utanför det lagliga kompetensområdet (*ultra vires*) måste sökas med stöd av lagstiftningen i den berörda AVS-staten.

31. Med förbehåll för den nationella domstolens prövning, är protokollet enligt min uppfattning tillräckligt explicit till innehåll och form för att det inte ska föreligga något rättmätigt tvivel om Jamaicas, och därtill i synnerhet de jamaicanska tullmyndigheternas, rättsliga ställning med avseende på de aktuella varucertifikatens EUR.1 ogiltighet och de omständigheter och förhållanden som ledde till deras slutsatser i detta avseende. Jag anser därför att rättssäkerhetsprincipen har iakttagits. Enligt min uppfattning skulle det vara överdrivet formalistiskt och strida mot principen om ömsesidigt samarbete att kräva att en AVS-stat eller dess tullmyndigheter ska underrätta medlemsstaternas tullmyndigheter direkt genom en särskild typ av handling som presenterar resultatet av undersökningar som har genomförts enligt artikel 32.7 i protokoll 1 till bilaga V till avtalet. En sådan onödigt stelbent inställning, som inte har något stöd i artikel 32.7 i protokoll 1 till bilaga V till avtalet, skulle kunna ha en negativ inverkan på det system med administrativt samarbete mellan bland annat unionen och dess medlemsstater och AVS-staterna som upprättats genom nämnda protokoll.

18 — Afasia har gjort gällande att endast ministeriet för industri, investering och handel samt handelskammaren kunde meddela ett sådant beslut.

19 — Det ska anmärkas att artikel 32.3 i protokoll 1 till bilaga V till avtalet exempelvis uttryckligen hänvisar till "tullmyndigheterna i det exporterande landet". En sådan hänvisning finns uppenbarligen inte i artikel 32.7, som hänvisar till "AVS-staten", och den ska, enligt min uppfattning, anses ha utformats på detta sätt för att återspegla det syfte som de avtalslutande parterna i avtalet hade.

32. Därför anser jag att kommissionen, enligt artikel 32.7 i protokoll 1 till bilaga V till avtalet, kan genomföra efterkontrollen av ursprungsintyg i en exporterande AVS-stat, förutsatt att AVS-staten såg till att kommissionen genomförde, eller erbjöd kommissionen att genomföra, efterkontrollen på dess vägnar

och att nämnda stat uttryckligen, i en skriftlig handling som har daterats och undertecknats av en person som utåt sett är behörig att binda staten, har angett att den godkänner resultatet av kontrollen och således antar det som sitt eget. Kommissionen kan underrätta tullmyndigheterna i den importerande medlemsstaten om detta resultat.

tullkodexen när det inte finns ursprungsbevis för samtliga varor i fråga.

B — *Den andra frågan*

33. Bundesfinanzhof hänsköt också en andra fråga till domstolen, vilken avser tolkningen av artikel 220.2 b i tullkodexen, för det fall den första frågan ska besvaras jakande. Frågan har att göra med det faktum att en del av de varor som har exporterats till unionen, till följd av att mindre garnförsändelser hade levererats från Kina, kan ha tillverkats av detta garn och således kan ha jamaicanskt ursprung och därför vara berättigade till förmånsbehandling. Exportörerna kunde emellertid inte under efterkontrollerna visa exakt hur stor mängd varor som hade tillverkats på detta sätt. Den andra frågan gäller räckvidden av det skydd för berättigade förväntningar som en importör kan åberopa enligt artikel 220.2. b i

34. Afasia har gjort gällande att varucertifikaten EUR.1, i brist på bevis om motsatsen, ska anses vara riktiga och utfärdade på grundval av riktiga uppgifter från exportören. Om varornas ursprung inte har kunnat bekräftas i samband med en efterkontroll och det inte kan uteslutas att en del av exportvarorna uppfyllde kraven i ursprungsbestämmelserna, kan importören undgå tullen i enlighet med andra och tredje styckena i artikel 220.2 b i tullkodexen. Afasia har angett att Hauptzollamt Hamburg-Hafen är skyldig att bevisa att ARH:s deklarationer var felaktiga i fråga om var och en av de försändelser som exporterades. Afasia har gjort gällande att ARH inte hade varit oaktksam och säkerställde på så sätt att tullmyndigheterna inte kunde lägga fram sådan bevisning. ARH:s fabriker förstördes i en orkan 2004. Vid force majeure-händelser av sådan art åvilar bevisbördan alltför tullmyndigheterna.

35. Den tjeckiska regeringen har gjort gällande att i en situation som den i det nationella målet – där förmånscertifikat utfärdades av exportstaten har ogiltigförklarats på grund av att varornas ursprung inte kunde bekräftas under en efterkontroll, men det inte kan

uteslutas att en del av exportvarorna uppfyllde kraven i ursprungsbestämmelserna – kan gäldenären endast åberopa principen om berättigade förväntningar enligt andra och tredje styckena i artikel 220.2 b i tullkodexen om den nationella domstolen finner att omöjligheten att fastställa varornas ursprung inte beror på att exportören åsidosatt sina skyldigheter och om tullmyndigheterna inte har framlagt annan bevisning om att exportören lämnat felaktiga uppgifter. Exportörens skyldighet att bevara handlingar avseende varornas ursprung har inte åsidosatts när handlingarna i fråga förstördes i en naturkatastrof.

ogiltigförklarades på grund av att varornas ursprung inte kunde bekräftas vid efterkontroller, men det inte kan uteslutas att en del av varorna uppfyllde ursprungsvillkoren och importören har hävdats att de ursprungsintyg som medger förmånsbehandling kan vara riktiga, eftersom de hade utfärdats på grundval av riktiga uppgifter från exportören.

36. Eftersom OLAF:s undersökningar inte kunde bekräfta att varornas ursprung medförde förmånsbehandling, och även om det inte kunde uteslutas att en del av varorna uppfyllde kraven i ursprungsbestämmelserna, anser den italienska regeringen att importören inte kan åberopa principen om berättigade förväntningar enligt andra och tredje styckena i artikel 220.2 b i tullkodexen genom att hävda att förmånscertifikaten i dess fall är riktiga.

37. Kommissionen anser att den andra frågan bör omformuleras. Syftet med frågan är att utröna vem som har bevisbördan i en situation som den nu aktuella, där varucertifikat som tillhandahölls under en viss tid

38. Kommissionen har gjort gällande att i en sådan situation är det importören, eller till och med exportören, som ska bevisa att certifikaten är riktiga, inte tullmyndigheterna. Bevisbördan ska tillämpas i överensstämmelse med artikel 28 i protokoll 1 till bilaga V till avtalet, som anger att exportören under minst tre år ska bevara de handlingar som styrker att de berörda produkterna har ursprungstatus. Kommissionen anser att i en situation som den aktuella, där importören och exportören ingår i samma koncern, ska underlåtelsen att bevara handlingarna och risken för förlust av dem tillskrivas koncernen som helhet. Kommissionen anser att Afasias påstående att Afasia inte kan uppvisa handlingarna på grund av orkanen på Jamaica år 2004 inte är trovärdigt. När importören hävdar att de inlämnade ursprungsintygen i dennes fall kan vara riktiga och utställda på grundval av

riktiga uppgifter från exportören, är det importören som ska framlägga bevisning som styrker uppgifterna i certifikaten.

39. Enligt fast rättspraxis är syftet med kontroller i efterhand att kontrollera riktigheten av det ursprung som anges i ett tidigare utfärdat varucertifikat EUR.1.²⁰ När det ursprung som angetts för varorna i varucertifikatet EUR.1 inte kan bekräftas vid en kontroll i efterhand, ska varorna anses vara av okänt ursprung, och det var således fel att bevilja varucertifikatet EUR.1 och förmånsbehandlingen.²¹ Importtull utgår således på dessa varor, vilken tullmyndigheterna ska utkräva i enlighet med artikel 220.1 i tullkodexen.²²

40. Enligt beslutet om hänskjutande är det möjligt att en mindre mängd av de aktuella textilierna faktiskt uppfyller ursprungsreglerna.

20 — Dom av den 9 mars 2006 i mål C-293/04, *Beemsterboer Coldstore Services* (REG 2006, s. I-2263), punkt 32.

21 — Se dom av den 7 december 1993 i mål C-12/92, *Huygen m.fl.* (REG 1993, s. I-6381), punkterna 17–18, och domen i målet *Beemsterboer Coldstore Services* (ovan fotnot 20), punkt 34.

22 — I domen i målet *Huygen m.fl.* (ovan fotnot 21) angav domstolen att den normala följden när en efterkontroll ger ett negativt resultat i princip är att den importerande staten begär betalning av det tullbelopp som inte erlades vid importen, se punkt 19.

Dessa textilier, som tillverkades på Jamaica, verkar dock ha sammanblandats med, och därför inte kunnat särskiljas från, andra textilier som inte hade ursprung på Jamaica. Detta innebär enligt min uppfattning att felaktiga varucertifikat EUR.1 utfärdades för alla de berörda textilierna.²³ Jag anser inte att Afasias påstående, att Hauptzollamt Hamburg-Hafen är skyldig att bevisa att ARH:s deklARATIONER var felaktiga i fråga om var och en av de försändelser som exporterades, kan godtas. Bevisbördan åvilar exportören som med hjälp av alla nödvändiga underliggande handlingar ska bevisa vilka textilförsändelser som har jamaicanskt ursprung.²⁴ Om exportören inte kan uppfylla denna bevisbörda, utgår i princip importtull på alla försändelser av de aktuella textilierna, vilken tullmyndigheterna ska utkräva i enlighet med artikel 220.1 i tullkodexen.

23 — Se, analogt, generaladvokaten Kokotts förslag till avgörande i målet *Beemsterboer Coldstore Services* (ovan fotnot 20), punkterna 36–44. Enligt nämnda förslag ska de berörda varorna, när det inte entydigt låter sig fastställas genom kontroller i efterhand om varucertifikaten EUR.1 var korrekta eller felaktiga, anses vara av okänt ursprung och det är fråga om ett oriktigt intyg i den mening som avses enligt artikel 220.2 b i tullkodexen. Genom att blanda, och därigenom göra det omöjligt att särskilja, textilier med jamaicanskt ursprung och textilier med kinesiskt ursprung, har exportörerna "smittat" textilierna i fråga, vilket, i princip och i brist på bevis för att specifika textilförsändelser har ursprung på Jamaica, innebär att förmånsbehandling inte medges för några av textilierna.

24 — Se, analogt, domen i målet *Faroe Seafood m.fl.* (ovan fotnot 8), där domstolen, i punkterna 63 och 64, angav att när råkor av färöiskt ursprung har bearbetats i en färöisk fabrik som även bearbetar råkor som införts från tredjeländ, åligger det exportören att med alla tillämpliga bestyrkande handlingar bevisa att råkor av färöiskt ursprung har hållits fysiskt åtskilda från råkor av annat ursprung. I avsaknad av sådana bevis kan råkorna inte längre anses vara av färöiskt ursprung, med den följden att det måste anses vara fel att bevilja varucertifikat EUR.1 samt förmånsbehandling.

41. Artikel 220.2 i tullkodexen innehåller ett antal undantag från principen om utkrävande av tull i artikel 220.1. Domstolen har angett att återbetalning eller eftergift av import- eller exporttullar, som endast kan medges under vissa förutsättningar och i vissa bestämda fall, utgör ett undantag från den normala import- och exportordningen. Följaktligen ska de bestämmelser som föreskriver en sådan återbetalning eller eftergift tolkas restriktivt. Eftersom ”god tro” är ett nödvändigt villkor för att kunna göra anspråk på återbetalning eller eftergift av import- eller exporttullar, ska detta begrepp tolkas på ett sådant sätt att antalet fall av återbetalning eller eftergift begränsas.²⁵

sådant slag att det inte rimligen kunde ha upptäckts av den i god tro handlande gäldenären. Slutligen måste gäldenären ha iakttagit alla gällande bestämmelser vid sin tulldeklaration.²⁶ De berörda näringsidkarnas berättigade förväntningar skyddas således under vissa villkor när tullmyndigheterna har begått misstag vad gäller varors förmånsbehandling.

43. Det är det första av dessa villkor som har ifrågasatts i målet vid den nationella domstolen och frågan är följaktligen huruvida tullmyndigheterna anses ha begått ett misstag. Ett varucertifikat EUR.1 utgör ett ”felaktigt ursprungsintyg” i den mening som avses i artikel 220.2 b i tullkodexen när det vid en kontroll i efterhand inte längre är möjligt att bekräfta ursprunget för de varor som certifikatet avser²⁷ och tullmyndigheterna anses ha begått ett misstag.

42. Enligt artikel 220.2 b i tullkodexen ska de behöriga myndigheterna avstå från uppbörd i efterhand om tre villkor samtidigt är uppfyllda. För det första ska den omständigheten att tullarna i fråga inte har tagits ut bero på ett misstag från de behöriga myndigheternas sida. Vidare måste deras misstag vara av

44. Enligt det tredje stycket i artikel 220.2 b i tullkodexen, ska tullmyndigheterna dock inte anses ha begått ett misstag när de utfärdat varucertifikat EUR.1 på grundval av felaktiga

25 — Se beslut av den 1 oktober 2009 i mål C-552/08 P, Agrar-Invest-Tatschl mot kommissionen (REG 2009, s. I-9265), punkt 53 och där angiven rättspraxis.

26 — Dom av den 3 mars 2005 i mål C-499/03 P, Biegi Nahrungsmittel och Commonfood mot kommissionen (REG 2005, s. I-1751), punkt 46.

27 — Domen i målet Beemsterboer Coldstore Services (ovan fotnot 20), punkt 35.

uppgifter från exportören. I sådana fall kan tullen i fråga utkrävas. Bevisbördan åvilar de tullmyndigheter som önskar utkräva tull och de måste framställa bevis för att utfärdandet av de felaktiga ursprungsintygen var grundat på felaktiga uppgifter från exportören.²⁸

45. I artikel 28.1 i protokoll 1 till bilaga V till avtalet föreskrivs en skyldighet för exportören att bevara alla relevanta handlingar som styrker de berörda varornas ursprung under tre år.

46. När exportören inte har kvar de relevanta handlingar som styrker de berörda varornas ursprungsstatus, trots att det föreligger en rättslig skyldighet att bevara sådana handlingar, och det därför är omöjligt för tullmyndigheterna att framställa nödvändiga bevis som styrker att varucertifikat EUR.1 har utfärdats på grundval av riktiga eller felaktiga uppgifter från exportören, ankommer det på gäldenären som ska erlagga tullen att styrka att ovannämnda varucertifikat EUR.1 som utfärdats av myndigheterna i AVS-staten

avseende varorna i fråga var grundade på riktiga uppgifter.²⁹

47. Enligt min uppfattning innebär det att gäldenären, i detta fall Afasia, när en exportör har underlåtit att bevara dokument som styrker varornas ursprung, inte kan åberopa principen om berättigade förväntningar i andra och tredje styckena i artikel 220.2 b i tullkodexen genom att helt enkelt påstå att vissa av varorna skulle kunna uppfylla ursprungsreglerna och vara berättigade till förmånsbehandling. Afasia måste framlägga bevis som styrker denna omständighet.

48. I domen i målet Huygen m.fl. angav domstolen att skyldigheten att inneha de handlingar som styrker varornas ursprung uteslutande åvilar exportören.³⁰ När varucertifikatet EUR.1 inte kan kontrolleras i efterhand på grund av force majeure och, därmed, onormala och oförutsebara omständigheter som den berörda exportören inte råder över, trots att denne har iakttagit nödvändig omsorg, kan importtullen inte utkrävas.³¹

28 — Domen i målet *Beemsterboer Coldstore Services* (ovan fotnot 20), punkt 39.

29 — Se domen i målet *Beemsterboer Coldstore Services* (ovan fotnot 20), punkterna 40–46.

30 — Ovan fotnot 21, punkt 34.

31 — *Ibidem*, punkt 31.

49. Det framgår av beslutet om hänskjutande att Afasias påstående att relevanta dokument på Jamaica hade förstörts till följd av en orkan inte har bestritts. Det ankommer på den nationella domstolen att fastställa sanningen i ett sådant påstående, huruvida de omständigheter under vilka handlingarna gick förlorade utgjorde force majeure i enlighet med kriterierna ovan och att det inte fanns någon rimlig möjlighet för exportören att genom kopior eller annan bevisning återskapa innehållet i handlingarna i fråga.

kan införskaffa bevisning från andra företag i samma koncern, till exempel redovisning som har granskats av revisorer, vilken skulle kunna bidra till att fastställa ursprunget för de textilier som är i fråga i målet vid den nationella domstolen.

50. I detta avseende ska noteras att ARH, enligt protokollet och med förbehåll för den nationella domstolens prövning, i stort sett uteslutande köpte produkter³² från Kina. De produkter som köptes från Kina fakturerades av Hongkongbaserade företag i Afasia-koncernen. Med beaktande av att företagen i Afasia-koncernen är nära knutna till varandra i ekonomiskt och rättsligt hänseende³³, ska den nationella domstolen pröva huruvida ARH och, i ännu högre grad, Afasia,

51. När en exportör inte har kvar de relevanta handlingar som styrker varornas ursprungsstatus, trots att det finns en rättslig skyldighet att bevara sådana handlingar, och det därför är omöjligt för tullmyndigheterna att framställa nödvändiga bevis som styrker att varucertifikaten EUR.1 avseende dessa varor hade utfärdats på grundval av riktiga eller felaktiga uppgifter från exportören, i enlighet med tredje stycket i artikel 220.2 b i tullkodexen, kan den gäldenär som ska erlagga tullen enligt min mening därför inte åberopa principen om berättigade förväntningar enligt andra och tredje styckena i artikel 220.2 b genom att helt enkelt påstå att vissa av varorna skulle kunna uppfylla ursprungsreglerna. Gäldenären ska, utom i fall av force majeure, framställa bevis som styrker att varorna i fråga uppfyller ursprungsreglerna.

32 — "Det vill säga, textilprodukter, etiketter och/eller andra liknande tillbehör för att tillverka/färdigställa klädesartiklar, utrustning och reservdelar ..."

33 — Av protokollet framgår att två personer äger samtliga företag i Afasia-koncernen.

VI — Förslag till avgörande

52. Jag föreslår följaktligen att domstolen besvarar tolkningsfrågorna från Bundesfinanzhof (Tyskland) på följande sätt:

1. I enlighet med artikel 32.7 i protokoll 1 till bilaga V till partnerskapsavtalet mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (nedan kallade AVS-staterna), å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan, undertecknat i Cotonou den 23 juni 2000, kan Europeiska kommissionen genomföra efterkontrollen av ursprungsintyg i en exporterande AVS-stat, förutsatt att AVS-staten såg till att kommissionen genomförde, eller erbjöd kommissionen att genomföra, efterkontrollen på dess vägnar och att nämnda stat uttryckligen, i en skriftlig handling som har daterats och undertecknats av en person som utåt sett är behörig att binda staten, har angett att den godkänner resultatet av kontrollen och således antar det som sitt eget. Kommissionen kan underrätta tullmyndigheterna i den importerande medlemsstaten om detta resultat.
2. När en exportör inte har kvar de relevanta handlingar som styrker varornas ursprungsstatus, trots att det finns en rättslig skyldighet att bevara sådana handlingar, och det därför är omöjligt för tullmyndigheterna att framställa nödvändiga bevis enligt tredje stycket i artikel 220.2 b i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (nedan kallad tullkodexen) som styrker att varucertifikaten EUR.1 avseende dessa varor hade utfärdats på grundval av riktiga eller felaktiga uppgifter från exportören, kan gäldenären som ska erlägga tullen inte åberopa principen om berättigade förväntningar enligt andra och tredje styckena i artikel 220.2 b i tullkodexen genom att helt enkelt påstå att vissa av varorna skulle kunna uppfylla kraven i ursprungsreglerna. Gäldenären ska, utom i fall av force majeure, framställa bevis som styrker att varorna i fråga uppfyller kraven i ursprungsreglerna.